PRETTY WOMAN & FREGA

THE WALL STREET SAGA

FERDINANDO FREGA

PRETTY WOMAN, FREGA EN WALL STREET

Die Wall Street-saga

Sommige flieks word klassieke. Ander word spieëls.

Pretty Woman het albei gedoen.

Miljoene mense het dit gekyk en ’n liefdesverhaal gesien.

Ek het dit weer gekyk en iets anders gesien.

Ek het ’n fliek gesien oor eensaamheid wat as rykdom vermom is.

’n Fliek vir dromers gemaak, veral vir dié wat nooit uitgekom het waar hulle wou wees nie en eerder in fantasie as in die werklikheid skuiling gevind het.

Oor die jare het ek geleer dat films nooit hulle geheime in die intrige onthul nie. Die interessante dele is in die besonderhede versteek.

Edward Lewis is ’n titan van die finansiewese.

Hy kan maatskappye koop.

Hy kan hotelle koop.

Hy kan ’n hele verdieping van ’n gebou koop sonder om na die prys te kyk.

Tog kan hy nie ’n vrou kry nie.

Daarom ontmoet hy uiteindelik een in ’n straat in Hollywood.

Nie omdat hy seks soek nie.

Omdat hy verbintenisse soek.

Die ironie is amper pynlik.

Hoe ryker hy word, hoe verder lyk hy weg van die een ding wat hy nie kan koop nie.

Mense sê dikwels vroue soek ryk mans.

Dit was nog nooit my ervaring nie.

Die meeste vroue soek nie rykdom nie.

Hulle soek stabiliteit.

Die geld self is gewoonlik net ’n werktuig.

Kos op die tafel.

Sekuriteit vir kinders.

Beskerming vir die mense wat hulle liefhet.

’n Vrou dink in terme van mense.

’n Man dink dikwels in terme van bates.

Daardie verskil verklaar meer oor die menslike geskiedenis as die meeste handboeke oor ekonomie.

Dan is daar die penthouse-suite.

Die beste kamer.

Die hoogste verdieping.

Die soort uitsig wat suksesvolle mense veronderstel is om te geniet.

Behalwe dat Edward dit nie kan geniet nie.

Hy is bang vir hoogtes.

Hy besit die hoogste punt in die gebou, maar kyk nooit regtig buitentoe nie.

Ek ken baie mense soos hy.

Hulle spandeer hulle hele lewe om te klim.

Dan bereik hulle die top en ontdek hulle is bang vir die uitsig.

Later erken hy dat die koop van sy pa se maatskappy hom goed laat voel het.

Dink na oor daardie sin.

'n Miljardêr wat emosionele gerusstelling koop.

'n Korporatiewe oorname word as terapie gebruik.

Die maatskappy was nooit die doel nie.

Die gevoel was.

Die balansstaat was bloot die afleweringstelsel.

Dan kom my gunstelingoomblik.

Die gras.

Sy vra hom om kaalvoet te loop.

Geen raadsaal nie.

Geen prokureurs nie.

Geen onderhandelinge nie.

Net 'n man wat die aarde onder sy voete voel.

Vir ’n paar sekondes maak die hoëpriester van Wall Street weer kontak met iets wat ouer is as geld.

Die werklikheid.

Die natuur stuur nooit fakture nie.

Daarom mis soveel suksesvolle mense dit uiteindelik.

Die volgende teenstrydigheid is selfs beter.

Hy verdedig die waardigheid van ’n vrou wat hy oorspronklik gehuur het.

Hy daag een van sy eie vennote uit oor haar eer.

Die sakeman wat die verhouding aangegaan het in die oortuiging dat alles ’n prys het, ontdek skielik dat sommige dinge nie een het nie.

Respek.

Waardigheid.

Toegeneentheid.

Vertroue.

Markte is uitstekend daarin om ’n prys op dinge te plak.

Hulle is verskriklik daarin om hulle te waardeer.

Die fliek kon daar geëindig het.

Die les was reeds volledig.

Maar Hollywood verstaan menslike swakheid beter as die meeste filosowe.

Die werklikheid word selde ’n treffer.

Fantasie wel.

So, Edward kom terug met rooi rose.

Die limousine kom aan.

Die musiek swel aan.

Die sprokie word presies op skedule afgelewer.

En die gehoor vertrek in die oortuiging dat liefde geld oorwin het.

Ek is nie so seker nie.

Ek dink die fliek oorleef omdat dit ’n ander storie vertel.

Nie die storie van ’n vrou wat deur ’n ryk man gered word nie.

Die storie van ’n ryk man wat van homself gered word.

Daar is ’n rede waarom mans in duur pakke al dekades lank lief is vir hierdie fliek.

Nie omdat hulle daarvan droom om ryk te word nie.

Baie van hulle is dit reeds.

Hulle kyk dit omdat hulle vermoed daar moet iets wees anderkant die volgende transaksie, die volgende oorname, die volgende bonus, die volgende oorwinning.

Hulle soek aanhoudend na bewys.

Vir baie van hulle is Pretty Woman bewys.

’n Fantasie van twee uur wat suggereer dat daar dalk nog ’n mens onder die snyerspak is.

So, wat bly oor nadat die aftiteling gerol het?

Nie die rose nie.

Nie die penthouse nie.

Nie die geld nie.

Nie eers die liefdesverhaal nie.

Wat oorbly, is ’n eenvoudige waarneming.

Alles wat ’n man bou, begin met ’n vrou iewers op die agtergrond.

’n Moeder.

’n Suster.

’n Eggenote.

’n Dogter.

’n Vreemdeling.

En vroeër of later het die lewe die vreemde gewoonte om hom terug te bring na daardie oorspronklike waarheid.

Die fout is om te glo sy kan gekoop word.

Sy kan nie.

Die slimmer skuif is om op te let.

En te wag.

Want vroue het ’n radar vir spesiale gevalle.

Meestal herken hulle hulle lank voordat die mans dit doen.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA
Die Wall Street-saga